

Poučení synovi

Podle novin kdekdo z pštrosů
strká hlavu do písku,
soudný čtenář potom neví,
co si myslet o tisku.

Pštros Áda má v tomhle jasno:
„Skloním hlavu občas níž
– do písku ji ale strkat?
Jsem snad blázen nebo myš?!“

Nedávno synovi řekl:
„Nejsi přece hloupý kluk!
Hlavu nikdy necpi nikam,
kam ti ji cpe nedouk!“

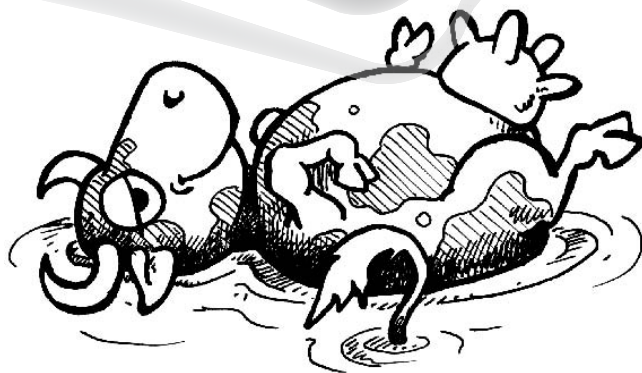

naší krávě

Vyjdu ze vrat a co vidím
– naše kráva v rybníku,
takhle zdálky podobá se
rohatému parníku.

Dál od břehu směle kráčí,
sem tam divně poskočí,
když má vodu skoro po krk,
potěšeně zabučí.

Volám: „Je čas na dojení,
rychle zpátky z výletu!“
Ona na to: „Chci se koupat!
Mléko si kup v marketu!“

Plácač Hloucha

Než se stal Hloucha boháčem,
byl u šlechtice plácačem.
Pán zámku hrabě Boris
měl alergii na hmyz.

Hloucha, ten zdatný plácač much,
vždy zavčas zbystřil zrak i sluch,
uměl mouchám na frak dát
a bral za to slušný plat.

Prý pouze jednou pochybil,
plácačku zbrkle zacílil
na stůl vedle salátu
pro komtesu Agátu.

Plesk! a salát z bílé mísy
pyšné krásce z tváří visí,
po šatech se rozmázl,
muší tvor však vyvázl!

Místo platu druhé ráno
dostal Hloucha vynadáno.
Ale už hned další den
plácal zase s přehledem.

Sprchový kout

Pan Tyl zřídil v oboře
sprchový kout pro tchoře.
Mohou se tam opláchnout,
mají šanci nepáchnout.

Den jim sprcha byla fuk,
než ji zkusil tchoří kluk,
po něm tchoří slečinky
a pak celé rodinky.

S mýdlem v tlapkách výskají,
v bílé pěně čvachtají,
mydlinkám se vyhýbá
už jenom tchoř Neliba.

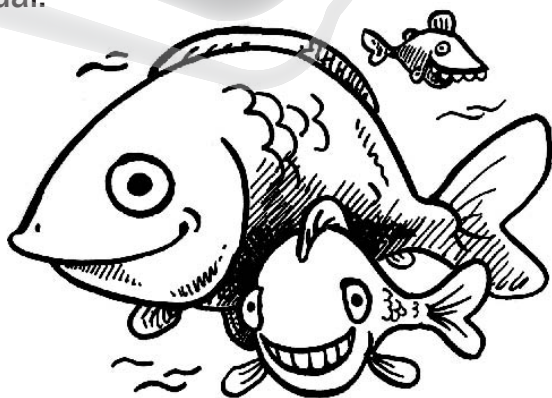
Kdo se nejvíc sprchuje,
tomu pan Tyl daruje
bílé tričko s nápisem:
VONÍM VŽDY A VONÍM VŠEM!

Lechtívá šupina

Dozvěděl se od rybářů
Pepík Češpiva,
že prý jedna z kapřích šupin
bývá lechtívá.
Od té doby nedal pokoj
žádné šupině,
chtěl, aby se smáli kapři
v celé Cidlině.

Zvědavého Pepíka však
kapři zklamali,
a vzdal to, když ze zátoky
na něj volali:
„Nesmíš přece věřit všemu,
co kdo povídal!“
Zasmáli se bez lechtání
a plavali dál.

Boxeři

Občas svého kamaráda
provokuje mladý špic:
„Jaký ty jsi vlastně boxer
bez boxerských rukavic?“

Od té chvíle je to jasné,
hned se ženou do ringu,
rozhodčím si vždycky zvolí
jezevčici Dorinku.

Boxer řadí, inu boxer,
špic však také boduje,
oba sem tam vztekle štěknou,
že se špatně soudcuje.

Pro diváky závěr boje
není až tak novinka,
boxer i špic – ti jsou o. k.,
bouli má jen Dorinka.

